

လှိုင်း

လှိုင်း၊ ဂုဏ်လမ်းမင်း

အမျိုးသမီး
လှိုင်းမင်းမင်း

အခန်း(၁)

"အရက်သမားကြီး . . . အရက်သမားကြီး"

"အရက်သမားကြီး လာပြီ၊ ငါတို့ မုန့်တွေယူစားလိမ့်မယ် ပြေးကြ"

"ငါ့ပိုက်ဆံလေးလှသွားရင် မုန့်ဝယ်စားစရာ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး သွားမယ်"

မုန့်စားကျောင်းဆင်းချိန်မှာ အဝတ်အစားညစ်ထေးထေးလူက ပေစုတ်စုတ်နှင့် အရက်သမား ကြီးကိုမြင်လိုက်၍ ကျောင်းသူကျောင်းသားက လေးတွေ ကျောင်းဝင်းထဲဝင်ပြေးကြသည်။ ။ အရက်သမားကြီးက သင်္ဂီမောင်ကို လက်ယပ်လှမ်းခေါ်သည်။ ။ ထိုအရက်သမားကြီးကို သူများတွေကြောက်ရွံ့ကြသလို သင်္ဂီမောင်မကြောက်ပါ။ အခုတလောမှာ ထိုအရက်သမားကြီးက သူ့ကိုမုန့်လေးထွေ ယူ လာပြီး ကျွေးတတ်လို့ ဖြစ်သည်။ ။

တစ်ပတ်ကို နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ခန့် လာကျွေးတတ်မြဲ။

ဘာကြောင့် ကျွေးတာလဲ၊ ဘာကြောင့် ဒီကျောင်းရှေ့ကို ခဏခဏ ရောက်လာတတ် တာလဲဆို တာသူမသိ။ လာတိုင်းတော့ သူ့အတွက် မုန့်လေးတွေ ပါပါလာတတ်သည်။ ။

"သား . . . ဒီမုန့်ကိုစားနော်၊ ဦးဦးကိုမကြောက်ပါနဲ့ ၊ ဦးဦးက လူဆိုးကြီးမဟုတ်ပါဘူး၊ သားကိုချစ်လို့ မုန့်လာကျွေးတာနော်သား "

လေးတန်းကျောင်းသား ဆယ်နှစ်သားအရွယ်ရှိပြီမို့ လူတွေကို သိပ်မကြောက်တတ်။ အိမ်မှာ ဦးလေးအရက်သမားတွေနှင့် အတူနေရတာ ယဉ်ပါးနေ၍ အရက်သမားတွေကို အထူးတလည် ကြောက်ရွံ့မနေတတ်တာကြောင့်လည်း ပါမည်။ ဦးလေးတွေအရက်သောက်ဖို့ သူကိုယ်တိုင် ဝယ်ပေး နေခဲ့ရတာမဟုတ်ပါလား။

အရက်မူးလို့ ဂျစ်တာကိုလည်း ခံရသည် ။ အမြဲလို ဆူပူသောင်းကျန်း အော်ဟစ်တာကိုလည်း ခံရ၏။ စိတ်မထင်ရင် မထင်သလို၊ စိတ်တိုင်းမကျရင် မကျသလို ရိုက်ပုတ်တတ်တာမျိုးလည်း ရှိသည် ။

ထိုအခါမျိုးမှာ အဘွားဒေါ်မြခင်သာ သူ့ကိုကာကွယ်မပေးလျှင် သူ့ဘဝက မတွေ့ဝံ့။ အရက် သမားဦးလေးတွေသတ်လို့ သေမလား၊ နှင်ချလို့ ဘယ်အရပ် ဘယ်ဒေသလေလွင့်နေရမည်မသိ။

"သားရော၊ ကောက်ညှင်းထုပ်နဲ့ ငှက်ပျောပေါင်း၊ သားကြိုက်တယ်မဟုတ်လား"

သူ့လက်ထဲကိုထည့်ပေးရင်းပြောတော့ ချဉ်စည်ချဉ်စုပ်အနံ့က နှာခေါင်းထဲစူးဝင်လာသည် ။ ဒါပေမဲ့ ထိုအနံ့က သူ့အတွက် ထူးပြီးရွံ့စရာမကောင်းပါ။ အားနာမှုနှင့်သာ ကြည့်မိပြီး . . .

"ဘာလို့ သားဖို့ ဝယ်လာတာလဲ၊ ဦးဦးအရက်သောက်ဖို့ ပိုက်ဆံရော ရှိသေးလို့ လား"

"ရပါတယ်သားရဲ့ ၊ ဦးဦးက သားကိုမုန့်ဝယ်ကျွေးချင်လို့ ပါ"

"ဒါဆို ဟိုနားမှာ ထိုင်မယ်နော်၊ ဦးဦးရော မပြန်သေးဘူးမဟုတ်လား"

"

"အေး . . . မပြန်သေးပါဘူးကွ၊ ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းထိုးမှ ပြ

နိမယ်နော်၊ သားလည်း အတန်းထဲပြန်မဝင်သေးဘူးမဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

အရက်သမားကြီးလက်ထဲက မုန့်ထုပ်လေးတွေယူပြီး မုန့်ဈေးတန်း
ရဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်း ထိုင်ခုံလေးမှာ သွားထိုင်လိုက်ကြသည်။ ။ ငှက်ပျောပေါင်းတစ်ခုကို ယူစားရင်းနှင့် . . .

"ဦးဦး ဘာလို့ အရက်သောက်တာလဲဟင်"

"ဟင်"

"ဦးဦးက အရက်သမားကြီးဆိုပြီး ကလေးတွေထွက်ပြေးသွားကြတာ ဦးဦးရင်မနာဘူးလား"

"ဟိုလေ"

"ဦးဦးသာ လူကောင်းတစ်ယောက်ဆိုရင် သူတို့ ကြောက်လန့်ပြီး ထွက်ပြေးကြပါ့မလား၊ ဦးဦးက ပေစုတ်ညစ်ပတ်နေတော့ သူတို့ ရွံကြမှာပဲလေ"

"သားက ဦးဦးကိုမရွံလို့ မကြောက်လို့ ဦးဦးအနားမှာ နေတာလား၊ ဦးဦးကိုတကယ်မ ကြောက်ဘူးပေါ့"

"သားကအိမ်မှာ အရက်သမားဦးလေးတွေနဲ့ နေရတာလေ၊ သူတို့ အရက်ဝယ်ခိုင်းရင် ဝယ်ရတယ်၊ သူတို့ က ဟိုဟာဒီဟာလုပ်ခိုင်းရင် လုပ်ပေးရတယ်၊ ကျောင်းပိတ်တဲ့ နေ့ အဝတ်လျှော်ခိုင်းရင်လည်း လျှော်ပေးရတာပဲ"

"သားက ငယ်ငယ်လေးကို ဘာလို့ အဲဒီလိုတွေလုပ်ပေးရတာလဲ၊ တခြားလုပ်မယ့်သူမရှိဘူးလား"

"လုပ်မယ့်သူဆိုလို့ ဘွားဘွားတစ်ယောက်တည်းရှိတာလေ၊
ဘွားဘွားကိုသနားလို့ ကူလုပ်ပေးရင်းနဲ့ သားကိုခိုင်းကြတာပါ"

"သားမှာ ဖေဖေရော မေမေရော မရှိဘူးလား"

"သားမေမေက သားတို့ ကျောင်းစရိတ် စားစရိတ်တွေထောက်ပံ့ဖို့
အတွက် အဝေးကြီးကို အ လုပ်သွားလုပ်ရတယ်၊ အရက်သမားဦးလေး
တစ်ယောက်ကလူပျိုကြီး ဘာမှ မလုပ်ဘူး၊ ဘွားဘွားဆီက အရက်ဖိုး
တောင်းသုံးတယ်၊ နောက်တစ်ယောက်က မိန်းမနဲ့ ကလေးရှိတယ်၊ ဆို
က်ကားနင်းပေမယ့် အိမ်ကိုမထောက်ပံ့နိုင်လို့ ဘွားဘွားကပဲ ကျွေးထား
ရတာ၊ ဘွားဘွားက မေမေဆီက ပိုက်ဆံ ရောက်မလာသေးလို့ ပြောရင်
သောင်းကျန်းကြတော့တာပဲ၊ ထစ်ခနဲရှိ အခုနေနေတဲ့ အိမ်လေးကို ရော
င်းပြီး အမွေခွဲခိုင်းတော့တာပဲ"

"ဪ"

ကလေးလေးတန်မဲ့ အကုန်ပြောတတ်နေပါလားလို့ တွေးမိသည် ။
ဒါဟာခံစားချက်ရှိလို့ ပါးစပ် ဖျားကထွက်လာသည် ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်သည်
။

"သားဖေဖေကရော ဘာမှ မလုပ်ဘူးလား"

"သားမှာ ဖေဖေမရှိဘူး၊ ဖေဖေက သားငယ်ငယ်လေးတည်းက သေ
သွားပြီလို့ ဘွားဘွားက ပြောတယ်"

"ဟင် . . .ဟုတ် . . .ဟုတ်လို့ လား"

"ဟုတ်တယ်၊ သားဖေဖေ ရှိတုန်းက အရမ်းဆိုးတာတဲ့ ၊ အရက်မူး
လာရင် မေမေကို ရိုက်တယ်၊ ဘွားဘွားကိုလည်း ပြန်ခံပြောတယ်တဲ့ ၊
ဦးလေးအရက်သမားတွေနဲ့ လည်း အမြဲတမ်းရန်သတ်တယ်၊ သူတို့ ကို

ထောက်ပံ့ရမှာ စိုးလို့ အလုပ်လည်း မလုပ်ဘူး၊ မေမေနဲ့ သားကိုလည်း ရှာမကျွေးဘူး၊ အဲဒါကြောင့် မေမေနဲ့ ကွဲသွားရတယ်၊ အခု မေမေက မိသားစုအတွက် အ လုပ်သွားလုပ်ပြီး ဖေဖေကတော့ သေသွားပြီ"

သူပြောတာနားထောင်ပြီး အရက်သမားကြီးငြိမ်သွားသည် ။ သူမုန့်စားတာကို သေချာကြည့်၏။ အတန်ကြာတော့ ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းတီးသည် မို့ . . .

"သားသွားတော့မယ်နော် ဦးဦး"

"အင်း အင်း . . . နောက်လည်း ဦးဦးမုန့်လာကျွေးမယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဦးဦး"

သူအပြေးအလွှားကျောင်းထဲ ပြေးဝင်လာခဲ့သည် ။ နောက်ကို လှည့်ကြည့်ဖြစ်တော့ ထုံးစံအတိုင်း အရက်သမားကြီးက သူ့ကိုငေးကြည့်နေပြီး လက်လေးပြ၏။

ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်သွားသည် ။ ဒီလူကြီး သူ့ကိုဘာကြောင့်သံယောဇဉ် ဖြစ်နေတာလဲ။ မုန့်လေးယူ လာပြီး ကျွေးတတ်သော ထိုလူကြီးကို သူလည်း သံယောဇဉ်အနည်းငယ် ဖြစ်မိစွာဖြင့် . . ။

*

အခန်း(၂)

"ဘာ . . . ပိုက်ဆံက ဘာလို့ မရှိရတော့တာလဲ အမေ့သမီး ပိုက်ဆံလွှဲထားတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါဘယ်ရောက်သွားလဲ"

"ဟဲ့ . . . သူ့သားသင်္ကီမောင်ကို ကျောင်းအပ်ဖို့ နဲ့ ကျူရှင်လခ ပေးလိုက်တာလေ၊ အိမ်အတွက် ပေးတာက တစ်လစာ ဆန်တို့ ဆီတို့ အမာခံလေးတွေ ဝယ်ထားရတယ်၊ နင်တို့ က ဈေးဖိုးလေးတောင် မရှာတော့ ဈေးဖိုးလည်း ချန်ထားရသေးတယ်"

"အဲဒါပေး အမေရာ၊ နောက်မှ ဈေးဖိုးပြန်ရှာပေးမယ်၊ ဒီမှာ အရက်သောက်ချင်နေပြီ၊ အရက် သောက်ပြီးမှ အလုပ်ထွက်လုပ်လို့ ရမှာ "

"အေးကိုရယ်၊ နင်အဲဒီလိုပြောပြီး ဘယ်ချိန်တုန်းက ဈေးဖိုးပြန်ရှာပေးဖူးလို့ လဲ၊ ငါတို့ မှာ ကစဉ့်ကလျား၊ အငတ်ငတ်အပြတ်ပြတ်နဲ့ ကိုယ့်အရက်ဖိုးတော့ ကိုယ့်ဘာသာရှာသောက်ကြပါဟဲ့၊ ငွေပို့တဲ့ လူက နင့်တို့အရက်ဖိုးပါ ပို့ပေးနေရတော့ သူ့မှာ အဆင်ပြေပါတော့မလား"

"အမေက ကျွန်တော့်ကိုဆို ရှောရှောရှူရှူ သထာတယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ အစ်ကိုကြီးတို့ မိသားစု သုံးယောက်စလုံးကိုလည်း တင်ကျွေးတာပဲ"

"သူက သူ့အရက်ဖိုးတော့ ဆိုက်နားနင်းပြီးရှာသေးတယ်လေ၊ ကျွေးတာတော့ ကျွေးရမှာ ပေါ့၊ သူလည်း ငါ့သားသမီးပဲဟာ၊ နင့်ကိုရော ငါက

အငတ်ထားနေလို့ လား"

အေးကို စိတ်အလိုမကျဖြစ်ကာ ထိုင်ခုံကိုဝုန်းခနဲ ကန်ပစ်လိုက်သည်။
။ အရက်သောက်ချင်စိတ် များ နေသည် မို့ ဘာပြောပြောနားမဝင်ပါ။

"အမေ . . . ကျုပ်အခုအရက်သောက်ချင်တယ်၊ အရက်ဖိုးပေးမှာ
လား၊ မပေးဘူးလား၊ မပေးရင် အိမ်မှာ ရှိတာတွေ ရောင်းသောက်မှာ
နော် ပြီးမှ အဆိုးမဆိုနဲ့ "

"ငါ့နှယ်ဟယ်၊ နင်တို့ တွေ ဘယ်အချိန်မှ အသိတရားရကြတော့မှာ
လဲ၊ အခုချိန်ထိ အစ်မရဲ့ ပေးစာကမ်းစာကိုပဲ မျှော်ကိုးနေကြတယ်။
သူ့မှာ လည်း ဒီလိုပေးဖို့ ကမ်းဖို့ တွေအတွက် ဘယ်လောက် မျက်နှာငယ်
ရတယ်ထင်လဲ၊ သူ့သားလေးနဲ့ တောင် ခွဲနေရတာ နည်းနည်းလောက်
ကိုယ်ချင်းစာ နားလည်ပေးကြပါဦးတော့လား"

"အမေရာ မျက်ရည်ကျအောင် ဒရမ်မာတွေ လာရိုက်မနေစမ်းပါနဲ့ ၊
ဘဝက ဒီလိုဆိုရင် ဒီလို နေလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ၊ အစ်မယောက်ျား
ဆိုတာကရော ကောင်းခဲ့လို့ လား၊ ကျွန်တော်တို့လို အရက်သမားပါပဲ"

"အေး . . . အဲဒါကြောင့် အဲဒီယောက်ျားနဲ့ ကွဲခဲ့တာပေါ့၊ နင်တို့ ကို
သာ သွေးရင်းသားရင်း မွေးချင်းမောင်နှမဖြစ်နေလို့ စွန့်လွှတ်လို့ မရဖြစ်
နေတာ၊ ငါသေရင် နင်တို့ အဲဒီလိုအချောင်ခိုနေလို့ ရမယ် ထင်နေလား"

"အမေ . . . အခုအမေလည်း မသေသေးဘူး၊ အဲဒီစကားတွေ နားမ
ထောင်ချင်ဘူး၊ အရက်ဖိုး သာပေးစမ်းပါဗျာ"

"ခက်လိုက်တာအေးကိုရယ်၊ ကဲ . . . ရော့ရော့၊ ငါတော့စိတ်ဆင်းရဲပါ
တယ်"

အတွင်းခံအိတ်ကပ်ထဲက တစ်ထောင်တန်တစ်ရွက် ထုတ်ပေးလိုက်

မှ အေးကိုပြီးပြီးချင်း ဖြင့် အပြင်ထွက်သွားသည်။ ။ ထိုအချိန်မှာ အလတ်ကောင်ဝင်းကိုက မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် မအေအနား ဝင်ထိုင်၏။

"ဟဲ့ . . . နင့်မျက်နှာက ဘာဖြစ်ပြန်တာလဲ၊ နင့်မိန်းမနဲ့ ရန်ဖြစ်လာပြန်ပြီလား"

" မဟုတ်ဘူး အမေ၊ အမေ့မြေးမလေးက ကျူရှင်တက်ရမယ်တဲ့ အဲဒါကျူရှင်လခဖိုးမရှိလို့ စိတ်ညစ်နေတာ"

"ဟင်း . . . အခုမှ နှစ်တန်းပဲရှိသေးတယ်၊ ကျူရှင်ထားဖို့ လိုလို့ လား"

"သူများ တွေဆို သူငယ်တန်းကစပြီးကျူရှင်ထားရတာအမေ၊ ကျူရှင်မထားရင် ဆရာတွေက အတန်းတင်ပေးချင်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ ကျောင်းမှာ စာကောင်းကောင်း မသင်ဘဲ ကျူရှင်ကျမှ သင်တာလေ၊ ဒီဆရာမဆီ ကျူရှင်သင်ရင် ဟိုဆရာမကို လက်ဆောင်လေးဝယ်ပေးနိုင်မှ ဖြစ်တာ"

"အမယ်လေး၊ ငါတို့ ခေတ်တုန်းက အဲဒီလိုအကျင့်ပျက်တဲ့ သူတွေ မရှိပါဘူး၊ အခုခေတ်ကျမှ မကြားဖူးတာတွေကြားရတော့တယ်"

"လူတိုင်းတော့ မဟုတ်ဘူး ပေါ့ အမေရယ်၊ လစာနဲ့ မလောက်တဲ့ သူတွေကျတော့လည်း ဒီလိုပဲ အကြံအဖန်ရှာမှ အဆင်ပြေမှာ ပေါ့၊ သူတို့ နောက်မှာ မိသားစုရှိသေးတယ်လေ"

"ဟဲ့ . . . နိုင်ငံတော်က လစာတွေတိုးပေးနေတာပဲ၊ ဘာလို့ မလောက်ရတာလဲ"

"လစာကနည်းနည်းတက်တာ၊ ကုန်ဈေးနှုန်းက များများ ခုန်တက်တော့ ဘာထူးမှာ လဲ အမေ၊ အရင်ထက်စာရင် ငွေအများကြီးထုတ်ရတယ်လို့ ပဲ နာမည်ကောင်းတာ၊ ဝယ်စားရတဲ့ ကုန်ဈေးနှုန်းနဲ့ မမျှ တတော့

ဂျာအေးသူ့အမေရိုက်သလို သံသရာလည်နေဦးမှာ ပဲ"

"အင်း . . . နိုင်ငံတော်ကို တာဝန်ယူရတဲ့ သူတွေလည်း စိတ်ဦးနှောက်တော့ ရှုပ်ရမှာ ပဲ၊ ဟိုလိုလုပ်လည်း အဆင်မပြေ၊ ဒီလိုလုပ်လည်း အဆင်မပြေနဲ့၊ လောဘမသတ်နိုင်တဲ့ သူလည်း ရှိတယ်၊ မတင်းတိမ်တဲ့ သူလည်း ရှိတယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့ အတိတ်ကံမကောင်းတာကို သူများကို အပြစ်ပုံချဖို့ ပဲစဉ်းစား နေတဲ့ သူလည်း ရှိတယ်၊ ကိုယ်ဘယ်လိုကြိုးစားရုန်းကန်ရမယ်ဆိုတာကို မေ့နေတဲ့ သူလည်း ရှိတယ်"

"အမေ . . . ကျွန်တော်တို့ ကို ရွဲ့ပြောနေတာလား"

ဝင်းကို မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်သွားသလို မေးခွန်းထုတ်သည် ။ ဒေါ်မြခင်တကယ်အရွဲ့တိုက်ကာ ခေါင်းပဲညိတ်ပြလိုက်ချင်ပါသည် ။ သားတွေမွေးထားလို့ အားကိုးရမလား မှတ်တယ်။

သားနှစ်ယောက်စလုံးအသုံးမကျ။ သမီးကြီးရဲ့ အထောက်အပံ့ကြောင့်သာ ထမင်းမငတ်တာ။ ဒါပေမဲ့ မိဘဖြစ်နေတော့ ဒီသားသမီးတွေကို ဘယ်လိုဥပေက္ခာပြု စွန့်ပစ်ရမလဲ။ မိမိရဲ့ အတိတ်ကံပဲ ပေါ့။

"ကဲ . . . ငါဘာမှ မပြောတော့ဘူး၊ သမီးကျူရှင်ခကို မင်းမိန်းမက မင်းဆီကတောင်းမရလို့ ငါ့ဆီကတောင်းခိုင်းလိုက်တာ မဟုတ်လား၊ မင်းအရက်ဖိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်"

"မဟုတ်ပါဘူးအမေ၊ ကျွန်တော့်ကို အမေ့သားငယ်လိုအောက်မေ့နေလား၊ ကိုယ့်အရက်ဖိုးတော့ ကိုယ်ရှာသောက်နိုင်ပါတယ်၊ အမေ့ချွေးမကိုတော့ ဈေးဝယ်ဖို့ ပေးလိုက်ဦးနော်၊ ကလေးတွေ ကျောင်းတက်အမီ ထမင်းချိုင့်ထည့်ပေးရအောင် ဈေးသွားရဦးမှာ "

"အင်း"

ဒေါ်မြခင်သက်ပြင်းချကာ ကျူရှင်ဖိုးပေး ဈေးဖိုးပေးပြီးချိန်မှာ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသွားသည် ။ ထိုအချိန်မှာ ပဲ သမီးကြီးရဲ့ သားလေး သင်္ဂါမောင်ရောက်လာသည် ။

"မြေးလေးကျောင်းသွားတော့မလို့ လား၊ ထမင်းချိုင့်ထည့်ဖို့ အခုမှ ဈေးသွားတုန်းကွဲ့"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ စောစောစီးစီး ဆူညံသံတွေကြားနေလို့ စာကျက်မရတာနဲ့ ထွက်လာတာ၊ အဘွားသားတွေ အဘွားကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်နေကြပြန်ပြီ မဟုတ်လား"

"အဲဒါ မြေးရဲ့ ဦးလေးတွေလေ အဲဒီလိုမပြောရဘူး၊ မြေးက ကလေးဆိုတော့ လေးလေးလို့ ပဲပြော ရမယ်"

"ယဉ်ကျေးသင့်တဲ့ လူတွေလား အဘွားရယ်၊ သားက အဲဒီလိုပြောလည်း သူတို့ က ကောင်းကောင်း ဆက်ဆံချင်မှ ဆက်ဆံတာ၊ အရက်ဝယ် ခိုင်းမယ်၊ ဆေးလိပ်ဝယ်ခိုင်းမယ်၊ စိတ်မထင်ရင်ရိုက် မယ်၊ ဆဲမယ်၊ မူးလာရင် ဝုန်းခိုင်းကြဲနေတာပဲ"

"မြေးရယ် စရိုက်ကြမ်းတဲ့ အသိုက်အဝန်းထဲရောက်လာတာ အဘွားလည်း မြေးလေးအတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒါဟာကိုယ့်ရဲ့ အတိတ်ကံအကြောင်းတရားကြောင့် ဆိုတာ နားလည်ရမယ်လို့ အဘွားပြောထားတယ်နော်၊ ဘယ်သူရိုင်းရိုင်း ကိုယ်မရိုင်းရဘူး၊ သူများယုတ်မာတိုင်း ကိုယ်မယုတ်မာရဘူး၊ ကိုယ့်ရဲ့ ကံတရားကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်တာ၊ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်စေတနာနဲ့ ကိုယ်ကျင့် တရားပဲ"

အဘွားစကားတွေက ရင်ကိုအေးချမ်းစေပါသည် ။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုစိတ်ဆင်းရဲစရာကောင်းသော အခြေအနေမျိုးကြီးမှာ မနေချင်ပါ။

"အဘွား"

"ဟင်မြေးလေး"

"မေမေက ဘယ်တော့ပြန်လာမှာ လဲဟင်"

"မေမေက အ လုပ်သွားလုပ်တာလေမြေးရဲ့ ၊ မြေးကိုကျောင်းထားဖို့ ၊ ဒီမိသားစုတွေကို ငွေကြေးထောက်ပံ့နိုင်ဖို့ အတွက် အလုပ်တွေ ပင်ပင် ပန်းပန်းသွားလုပ်နေရတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြန်လာ လို့ ရမှာ လဲ"

"ဒါဆို မေမေ့ဆီ သားလိုက်သွားချင်တယ်"

"မြေး . . . မြေးလေးဘယ်လိုလုပ်လိုက်သွားလို့ ရမှာ လဲ၊ အလုပ်လုပ် နေတဲ့ နေရာကို ကလေး တွေလိုက်သွားလို့ မဖြစ်ဘူးလေ"

"သားကလေးမဟုတ်တော့ပါဘူး၊ မေမေ့ စကားနားထောင်မှာ ပါ၊ မေမေ့ကို ဓာတ်ပုံထဲမှာ မြင်ဖူးတယ်၊ သားဆီကို တစ်ခေါက်မှ လည်း လာမတွေ့ဘူး၊ မေမေ့ကို အပြင်မှာ မြင်ဖူးချင်တယ်၊ မေမေက သားကိုမ ချစ်လို့ တစ်ခေါက်မှ လာမတွေ့တာလားဟင်"

"မဟုတ်ပါဘူးရယ်၊ မြေးကို ချစ်လို့ ကျောင်းတက်လို့ ရအောင် အဆင်ပြေအောင် မေမေက ငွေ တွေလွှဲပို့နေတာပေါ့၊ အဲဒါကြောင့် မြေးလေး ပညာသင်ရမယ်၊ အဝတ်အစားလှလှလေးတွေ ဝတ်ရတာလေ၊ ဟုတ်တယ်နော်မြေး"

"ဟင့်အင်း . . . သားကျောင်းမတက်ချင်ဘူး၊ အဝတ်အစားလှလှ လေးတွေ မဝတ်ရလည်း ကိစ္စမရှိဘူး၊ သားအရက်သမားလေးလေးတို့ နဲ့ မနေချင်ဘူး၊ မေမေနဲ့ ပဲနေချင်တယ်"

"မြေးရယ်"

သင်္ဂါမောင်မျက်ရည်ကျတော့ ဒေါ်မြခင်စိတ်မကောင်းပေ။ မြေးလေးက ဖခင်ကံမကောင်းသလို၊ မိခင်ရင်ငွေ့နဲ့ လည်း ကင်းကွာနေသူလေးပါ။ ။ အရွယ်နှင့်မလိုက် အရက်သမားဦးလေးတွေရဲ့ နှိပ်စက်တာကိုလည်း ခံရသည်။ ။ မအေက ပိုက်ဆံလွှဲပေးသော်လည်း သူ့အတွက်အပြည့်အဝသုံးခွင့်ရတာ မဟုတ်ပါ။ ဒီအဘွားက မကာကွယ်လျှင် ဒီမြေးလေးဘဝ ဒီထက်မက ဆိုးပေလိမ့်မည်။ ဒါပေမဲ့ သူက အမေကိုတော့ ဘယ်လိုမှ တွေ့ပေးလို့ မဖြစ်။

"မြေး"

"ဗျာ . . . အဘွား"

"မြေးလေးကလိမ္မာပါတယ်၊ အလုပ်လုပ်ပြီး ငွေရှာနေတဲ့ မေမေ့ကို မြေးလေးအောက်မေ့တာ ကိုယ်ချင်းစာပေမယ့် အနှောင့်အယှက်ပေးလို့တော့ မဖြစ်ဘူးမြေး၊ သူ့အတွက် အရမ်းအခက်အခဲ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်"

"ဒါဆို မေမေမှာ ဖုန်းတော့ရှိမှာ ပေါ့၊ မေမေနဲ့ စကားပြောလို့ ရော မရဘူးလား"

"မြေးရယ်၊ ဘာလို့ ဇွတ်တရွတ်ကြီး မေမေ့ကိုတွေ့ချင်နေရတာလဲ"

"အခုတလော အရမ်းကို သတိရနေလို့ ပါ"

"အချိန်တန်တော့ တွေ့ရမှာ ပေါ့၊ အဘွားသေရင်တော့ မြေးမေမေ့ဆီ မြေးလေးကို ပြန်အပ်ခဲ့မှာ ပါကွယ်"

မေမေ့ကိုတွေ့ချင်၍ အဘွားကိုပဲ မြန်မြန်သေပါစေလို့ ဆုတောင်းရတော့မည်လား။ သူဒီလို တော့မလုပ်ရက်ပါ။

အဘွားကပဲ သူ့ဘဝကို ဂရုစိုက်ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တာ။

"အဘွား.... ဟိုလေ ဖေဖေသေတယ်ဆိုတာရော တကယ်လားဟင်၊ ဖေဖေကို သားတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးလိုက်ဘူး"

"မြေးအဖေသေပြီလို့ အဘွားဘယ်နှခါပြောရမလဲ အဘွားကမြေးကို ညာစရာလား"

"ဒါဆို သားဘယ်အချိန်လောက်က ဖေဖေဆုံးတာလဲ"

"ဆုံးတာတော့ မကြာသေးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မြေးလေးမသိတတ်ခင်အရွယ်က သားမေမေနဲ့ ကွဲသွားကြတာ၊ သားဖေဖေက အရမ်းဆိုးပေါ့ကွယ်၊ လက်ကြောတင်းအောင် အလုပ်မလုပ်ချင်ဘူး၊ ဒီမိသားစုကို ထောက်ပံ့ရမှာ စိုးလို့ ရသမျှ ပိုက်ဆံအကုန်အရက်သောက်ပစ်တယ်၊ မြေးကို သူရှာတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ မုန့်တစ်ခုတောင် ဝယ်ကျွေးဖူးတာ မဟုတ်ဘူး "

"ဒါပေမဲ့ အဲဒီအဖေကို မြင်ဖူးချင်တယ်"

"မြေးလေး"

"အရက်သမားလေးလေးတို့ ကို အရက်ဝယ်ပေးရသလိုမျိုး ဖေဖေအတွက်လည်း အရက်ဝယ် ပေးချင်တယ်၊ လေးလေးတို့ လည်း သားကို မုန့်တစ်ခါမှ ဝယ်ကျွေးဖူးပါဘူး၊ ဖေဖေက ဝယ်မကျွေးလည်း ဖေဖေလို့ ခေါ်ဖူးချင်သေးတာပေါ့ ဘွားဘွားရယ်၊ အခုသားမှာ ဖေဖေလည်း မရှိ၊ မေမေလည်း မရှိ၊ သားကိုဂရုမစိုက်တဲ့ လေးလေးတို့ နဲ့ ပဲ အတူနေနေရတယ်"

"ဘွားဘွားရှိသားပဲ၊ ဘွားဘွားက မြေးကိုဂရုစိုက်သားပဲ၊ ဘွားဘွားနဲ့ မနေချင်ဘူးလား မြေးလေး"

ဒါကျတော့ သင်္ဂါမောင်ခေါင်းက အမြန်ခါသည် ။ မျက်ရည်လေး တလည်လည်ဖြင့် ဒေါ်မြခင် ကိုဖက်၏။

"ဘွားဘွားကို သားချစ်ပါတယ်၊ ဘွားဘွားနဲ့ လည်း အတူနေချင်ပါတယ်၊ ဘွားဘွားရှိနေလို့ သာ ဒီအိမ်မှာ သားနေတာပါ။ မဟုတ်ရင်မေမေ့ဆီကို သားထွက်ပြေးလိုက်ပြီ"

"မြေးရယ်၊ အရွယ်နဲ့ မမျှအောင် မြေးလေးစိတ်ပင်ပန်းမှုများ ရတယ်ဆိုတာ ဘွားသိပါတယ်"

"ဘွားရော ဒီလိုဆိုးဝါးတဲ့ သားသမီးတွေနဲ့ ဘာလို့ အတူနေနေတာလဲ၊ ဘွားနဲ့ သားနဲ့ တခြား မှာ သွားနေကြမယ်လေ သားကျောင်းထွက်ပြီး ဘွားကို အလုပ်လုပ်ကျွေးပါမယ်"

"အမယ်လေး မလုပ်ပါနဲ့ မြေးရယ်၊ မြေးလေး ပညာတတ်အောင် သင်မှ ဖြစ်မှာ ၊ ပညာတတ်မှ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးနိုင်မှာ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရ ပိုင်နိုင်မှာ ၊ အဘွားက ဒီလောကကြီးမှာ ဘယ်လောက်ကြာကြာ နေနိုင်တော့မှာ မို့လို့ လဲ၊ မြေးလေးအတွက်ပဲ ဘွားကစိတ်ပူတာ"

"မေမေမှာ ဘွားလိုမေတ္တာစိတ်နဲ့ သားအတွက် စိတ်ပူတတ်ရင် ခဏလေးဖြစ်ဖြစ် သားကို လာတွေ့သင့်တယ်၊ သားဘယ်အရွယ်ရောက်နေပြီလဲဆိုတာတောင် မေမေသိရဲ့ လားမသိဘူး"

"ငယ်ငယ်တည်းက သားကိုတစ်နှစ်တစ်ခါ ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး ဘွားပို့ပေးနေတာပါ၊ မြေးလေး ဘယ်အသက် ဘယ်အရွယ်ရောက်နေပြီဆိုတာ မြေးလေးမေမေ သိပါတယ်ကွယ်"

တော်သေးတာပေါ့လို့ ဆိုပြီး ဖြေတွေးလို့ မရပါ။ သက်ရှိထင်ရှား မရှိတော့ဘူးဆိုသည့် အဖေကတော့ ထားပါတော့။ သက်ရှိထင်ရှားရှိနေသည့် မေမေကတော့ သူ့ကိုလာမတွေ့သင့်ဘူးလား။

သူစားဖို့ ဝတ်ဖို့ ပညာသင်ဖို့ ငွေရှာပေးရုံနဲ့ မိခင်ဝတ္တရားကျေပြီလို့
ထင်နေလား။ လူမမည် သားတစ်ယောက်ရင်ထဲမှာ မိခင်မေတ္တာရင်ငွေ
ကို တောင့်တနေမယ်ဆိုတာ မသိလေရောသလား။

အသက်ကြီးနေသည့် အဘွားနှင့် အရက်သမားဦးလေးတွေလက်ထဲ
မှာ စိတ်ချလက်ချ နောက်ဆံမတင်းဘဲထားနိုင်တာ အံ့သြစရာပါ။

သူ့ဘဝက ဘယ်လိုကံဇာတာမျိုးနှင့် ရှင်သန်နေရတာပါလဲ။

*

အခန်း(၃)

"သင်္ဂါ . . .သင်္ဂါမောင်"

"သြော် . . .နံသာဖြူ"

နံသာဖြူခြေသံကြောင့် သင်္ဂါမောင် ခြေလှမ်းတွေ ရပ်သွားရသည် ။
နံသာဖြူက သင်္ဂါမောင် နှင့် မွေးနေ့ မွေးချိန်တူ၊ တစ်ရပ်ကွက်တည်းအ
တူနေဖြစ်ကြသည့် သူငယ်ချင်းလေးပါ။ ကိုယ့်အကြောင်းသူ့အကြောင်း
သိကြတာမို့ သံယောဇဉ်လည်း ကြီးကြသည် ။

"နင်ကလည်း ကျောင်းသွားတာ ငါ့ကိုတောင်မစောင့်ဘူး"

"စောင့်မလို့ ပါပဲဟာ၊ အတွေးလွန်သွားလို့ ပါ"

"ဘာလဲ . . . ညက နင့်ဦးလေးတွေ အရက်မူးရန်ဖြစ်ပြီး
သောင်းကျန်းကြလို့ လား"

"အဲဒါကတော့ ထုံးစံပါပဲ၊ ဒါကိုစိတ်ညစ်ပါတယ်လို့ အော်နေတော့
ဘာထူးလာမှာ မို့လဲ"

"ဒါဆို ဘာအကြောင်းအတွေးလွန်လို့ ငါ့ကိုစောင့်ဖို့ တောင်မေ့ရတာ
လဲဟဲ့"

"ငါမေမေနဲ့ တွေ့ချင်တယ်"

"ဘာ"

"ရန်ကုန်မှာ ရှိတယ်ဆိုပေမယ့် အဲဒီကို ဘယ်လိုသွားရတယ်၊ ဘယ်မှာ နေတယ်ဆိုတာ ငါမသိဘူး၊ သိရင်တော့ ငါမေမေ့ကို သွားတွေ့ ပစ်လိုက်ချင်တယ်၊ တစ်ခါလောက်တောင် လာမတွေ့နိုင်တာ ဘာဖြစ်လို့ လဲလို့ မေးပစ်လိုက်ချင်တယ်"

"အေးဟယ် . . . မှော်ဘီနဲ့ ရန်ကုန်မြို့လယ်ဆိုတာ ဘယ်လောက်ဝေး တာမှတ်လို့ ကားခငါးရာနဲ့ လိုင်းကားတိုးစီးလိုက်ရင်ရောက်တာပဲဟာ ကို၊ ဘယ်လိုနေလဲ အခြေအနေလေးတစ်ခေါက်လောက် လာကြည့် တော့ ဘာဖြစ်မှာ မို့လဲ"

နံသာဖြူပြောမှ ပိုပြီးဝမ်းနည်းလာမိသည် ။ ခြေထောက်တွေပင် မ သယ်ချင်တော့တာမို့ လမ်းဘေး အုတ်ခုံလေးမှာ ထိုင်ချလိုက်မိသည် ။ ကျောင်းတက်ချိန်လိုသေးတာမို့ နံသာဖြူလည်း သူ့ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လို က်သည် ။

"မေမေ့ကို စိတ်နာလိုက်ချင်တယ်ဟာ ၊ ဒါပေမဲ့ အဘွားကပြောတယ် ၊ ငါပညာသင်ဖို့ မိသားစုကို ထောက်ပံ့ဖို့ အတွက် ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ် တွေ သွားလုပ်နေတာတဲ့ ၊ အဲဒါကြောင့်မလာနိုင်တာ တဲ့ "

"အဲဒီလိုဆိုတော့လည်း ဟုတ်ချင်ဟုတ်မှာ ပေါ့၊ ဒါနဲ့ နင့်အဖေနဲ့ အ မေက ဘာလို့ ကွဲသွားတာလဲ၊ သေပြီဆိုတာရော ဟုတ်လို့ လား"

"အဘွားပြောတာပဲ၊ အရက်တွေအများကြီးသောက်လို့ သေတယ်ဆို တာ ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်မှာ ပါ၊ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေဓာတ်ပုံလေးတစ်ပုံ တောင် အိမ်မှာ မရှိဘူး၊ မေမေ့ကိုတော့ ဓာတ်ပုံလေး ရှိလို့ မြင်ဖူးသေး တယ်၊ ဖေဖေ့ကိုတော့ ဘယ်လိုပုံစံလဲဆိုတာတောင် မမြင်ဖူးဘူး"

"နင့်အဘွားက နင့်အဖေကိုစိတ်နာလို့ ဓာတ်ပုံတောင်မထားတာ လားမှ မသိတာ အရမ်းဆိုးဝါး လို့ ဖြစ်မှာ ပေါ့"

"ဟုတ်တယ် ဖေဖေက အရမ်းဆိုးတာတဲ့ ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့စိတ်အထင် ပြောရရင် မေမေမောင်တွေက အလုပ်မလုပ်ဘဲ ကိုယ်ကရှာကျွေးရမှာ မျိုးကို ကိုယ့်ကိုမှီခိုပြီး ဒုက္ခပေးမှာ မျိုးကို ဘယ်သူက လက်သင့်ခံမှာ လဲ"

"အေးလေ . . . ဟုတ်သားပဲ နင့်ဦးလေးတွေကမှ အရမ်းကိုဆိုးတာ၊ အခုချိန်ထိ သူတို့ အရက် သောက်ဖို့ တောင် မအဆီမှာ လက်ဝါးဖြန့် တောင်းသုံးနေကြတုန်း၊ နင့်အဘွားလည်း ကံမကောင်းပါဘူး၊ သားဆိုး တွေဒဏ်ကို ဒီအရွယ်ထိခံနေရတုန်း"

"အေးလေ အဲဒါကြောင့် ဒီကနေထွက်သွားရအောင် ဘွားဘွားကို ငါ လုပ်ကျွေးပါ့မယ်လို့ ပြောနေတာပေါ့၊ ဘွားဘွားက သားဆိုးတွေကို သံ ယောဇဉ်ကြီးလွန်းတယ်၊ သားသမီးတွေက ပေးတဲ့ ဒုက္ခကို ကံတရားပေါ့ လို့ ဖြေသိမ့်ပြီးခါးစည်းခံတယ်၊ ဦးလေးတွေက မူးရူးသောက်စားပြီး တ ကယ်အ ပေအတေတွေပါဟာ"

"အေး . . . နင့်အဲဒါတွေကို အတုခိုးမမှားလိုက်နဲ့ နော်"

"စိတ်ကုန်လွန်းလို့ ပါဟာ ကြီးလာရင် ငါ့ကြောင့်ဘယ်သူမှ စိတ်ဒုက္ခ မရောက်စေရဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်၊ အဘွားကပြောတယ်ဟ၊ ကံ ကောင်းချင်ရင် စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်း မွေးရမယ်၊ စေတနာနဲ့ ကိုယ် ကျင့်တရားကောင်းရမယ်တဲ့ "

သင်္ဂါမောင်ပြောတာကို နံသာဖြူသေချာနားထောင်ပြီး ခေါင်းတညိ တံညိတ်လုပ်၏။ ပြီးမှ ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာလေးနှင့် . . .

"ဟဲ့ . . . မနက်ဖြန် ငါတို့ မွေးနေ့လေ၊ သူငယ်ချင်းတွေကို မုန့်ဝယ် ကျွေးဖို့ ငါပိုက်ဆံစုထားတယ်၊ နင့်မှာ ရော ဘယ်လောက်ရှိလဲ၊ နင်နဲ့ ငါ က မွေးနေ့၊ မွေးရက်၊ မွေးချိန် အတူတူဆိုတော့ ငါတို့ အတူတူလုပ်ကြမ

ယ်လေ"

"ဘယ်လိုလုပ်ရှိမှာ လဲဟာ၊ အဘွားကပေးတဲ့ မုန့်ဖိုးကို ငါ့ဦးလေးတွေက သူတို့ အရက်သောက်ချင်လို့ တစ်ရာပေးစမ်း နှစ်ရာပေးစမ်းနဲ့ စုချိန်ဆောင်းချိန်တောင် မရပါဘူး၊ တစ်ခါတလေ မုန့်တောင်ဝယ်မစားရဘူး၊ အကုန်ပေးလိုက်ရတာ၊ အခုတလော ဟိုအရက်သမားကြီးက မုန့်လာကျွေးလို့ မှ စားရသေးတယ်"

"အေး . . . နင်အဲဒီအရက်သမားကြီးကို မကြောက်ဘူးလား၊ နင့်ကို မုန့်ကျွေးတာ ဖမ်းခေါ်ပြီး ရောင်းစားချင်လို့ ဆိုရင် နင်ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ၊ အခုနင့်ကို ရင်းနှီးအောင် မုန့်ကျွေးတာ အဟုတ်မှတ်မနေနဲ့ ၊ နောက်တော့မှ "

"ငါတော့ အဲဒီလိုမထင်ဘူး၊ အရက်သမားကြီးဆိုပေမယ့် လူဆိုးကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး ထင်တယ်၊ သူ့အရက်ဖိုးထဲကနေ ငါ့ကိုမုန့်တွေလာလာ ဝယ်ကျွေးနေတာဟာ၊ ငါ့မုန့်ဖိုးထဲကနေ အရက်ဖိုး တောင်းသောက်နေတဲ့ ဦးလေးတွေထက် တော်တယ်လို့ ပြောရမယ်၊ အရက်သမားတွေဆိုတာ သူတို့ အရက်သောက်ဖို့ ကလွဲရင် ဘယ်သူ့မှ သာတာ မဟုတ်ဘူး "

"အေး . . . ဟုတ်သားနော်"

နံသာဖြူ စဉ်းစားသလို တွေတွေလေးဖြစ်သွား၏။ ထိုအချိန်မှာ ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်း သံကြောင့်

"ဟဲ့ . . . ကျောင်းတက်တော့မယ်၊ ကျောင်းဝင်းထဲဝင်ရအောင်၊ ဒါနဲ့ နင့်မှာ ပိုက်ဆံမရှိလည်း မနက်ဖြန်ကျ ငါ့မုန့်ဝယ်ကျွေးမယ်နော်၊ သူငယ်ချင်းတွေကိုတော့ ကျောင်းမှာ သူတို့ စားတဲ့ မုန့်ဖိုးတွေ ကိုရှင်းပေးလိုက်မယ်၊ နင်နဲ့ ငါက ကျောင်းကအပြန် ဘုရားမှာ ဝင်ဆုတောင်းမယ်၊ ပြီးမှ တစ်ခုခု စားကြမယ်နော်သင်္ဂါ"

"အေးပါ . . . နင်က ငါ့ဘဝကို နားလည်တဲ့ သူမို့လို့ ငါပိုပြီးခင်တာ၊ဒါပေမဲ့ နင်လည်း အရမ်း ပြည့်စုံတဲ့ သူမဟုတ်တော့ အားနာတယ်"

"ပြောစရာလားဟယ်၊ မရှိအတူ ရှိအတူပေါ့၊ မွေးနေ့ မွေးရက်တူသလို ဘဝလည်း တူတာပဲ၊ မတူတာဆိုလို့ ငါ့မှာ အရက်သမားဦးလေးတွေ မရှိတာနဲ့ ၊ မိစုံဖစုံနေရတာပဲ၊ မပြည့်စုံဘူးဆိုတာလည်း ဆင်းရဲသား မိသားစုက ပေါက်ဖွားလာတယ်ဆိုတော့ ဒီလိုပေါ့ဟာ၊ မကျေနပ်လို့ ရောရမှာ လား၊ ငါကတော့ကြီးလာရင် ဒီဘဝက ရုန်းထွက်နိုင်ပြီး ချမ်းသာအောင် ကြိုးစားမယ်"

နံသာဖြူက သူမရည်ရွယ်ချက်တွေကို ပြောပြသည် ။ သူကတော့ အဖြစ်ချင်ဆုံးဆန္ဒမှာ ဖေဖေ မသေသေးရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ။ အရက်သမားပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာဖြစ်ဖြစ် သူများ တွေလို အဖေ ခေါ်စရာ ရှိလျှင် သူဒီလောက် အားငယ်ရမည်မဟုတ်။

"အရက်သမားဦးလေးတွေရဲ့ အနိုင်ကျင့်မခံရနိုင်သလို ရင်သွေးသား အရင်းဖြစ်သည့်အတွက် အရက်ဝယ်ခိုင်းရက်မည် မဟုတ်ပေ။

အဖေကိုမမြင်ဘူးလိုက်သည့် ကံကြမ္မာက ဘယ်လောက်တောင် ဆိုးဝါးလိုက်ပါသလဲ . . .။

အခန်း(၄)

"အရက်သမားကြီး လာပြီ"

ထိုအသံကိုကြားတော့ ကျောင်းအပြင် မုန့်ဈေးတန်းကို သင်္ကီမောင်ပြေးထွက်ခဲ့သည်။ ။ ထိုအ ရက်သမားကြီး တစ်နေ့မလာလျှင် တောင် သူသတိရနေတတ်၏။ မုန့်စားချင်ရုံသက်သက်ကြောင့် မဟုတ်တာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သိသည်။ ။

"ဦးဦး"

"အေး . . .သားဖို့ မုန့်လာပေးတာ၊ သားက ငှက်ပျောကောက်ညှင်းပေါင်း ကြိုက်တယ်ဆိုလို့ "

"ဘာလို့ လာလာပေးတာလဲ ဦးအိမ်က ဒီကျောင်းနားကလား"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ သန်လျင်မှာ နေတာ"

"ဟင် . . .အဲဒါဆို ရန်ကုန်ကပေါ့၊ သားမေမေလည်း ရန်ကုန်ကို အလုပ်သွားလုပ်နေတာဗျ၊ ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းစရိတ်ထောက်ပံ့ဖို့ အဝတ်အစားလှလှလေးတွေ ဝယ်ပေးဖို့ တဲ့ ၊ ပြီးတော့ အဘွားနဲ့ မောင်နှမတွေကို ထောက်ပံ့ပေးဖို့ လည်း ပြောတယ်၊ ဟိုလေ . . . မေမေကို ကျွန်တော့်ကို လာတွေ့ပါလို့ ပြောပေးလို့ မရဘူးလားဦးဦး"

"ဟင် . . . ရန်ကုန်မြို့ဆိုတာ အကျယ်ကြီးသားရ၊ တစ်နေရာနဲ့ တစ်နေရာသွားတွေ့ဖို့ လွယ်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ သားက သားအမေနေတဲ့ နေ

ရာကိုသိလို့ လား"

"ရန်ကုန်မြို့ကြီးထဲမှာ လို့ တော့ ပြောတာပဲ၊ ဘယ်နေရာလဲဆိုတာ တော့ မသိပါဘူး၊ သားက မေမေ့ကို အရမ်းတွေ့ချင်တာ၊ မေမေနဲ့ နေချင်တယ်၊ အိမ်မှာ မနေချင်ဘူး"

"သားမေမေလာရင်ပြောပေါ့"

"မေမေက တစ်ခါမှ အိမ်ကိုမလာတာ၊ ဘယ်အချိန်သွားပြောရမှာ လဲ
"

"ဟင် . . . သားကိုတစ်ခေါက်မှ ကိုလာမကြည့်တာလား"

သင်္ဂါမောင် ခေါင်းညိတ်ပြရင်းနှင့် မျက်ရည်ဝဲလာသည် ။ အရက်သမားကြီးလည်း သူ့ကိုကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေဟန်တူလေ၏။

"တစ်ခေါက်လောက်လာကြည့်ရင်ကို မေမေနဲ့ နေချင်လို့ ပါလို့ သားပြောမလို့ ပါ၊ အိမ်မှာ ဦး လေးအရက်သမားတွေက ဆူညံသောင်းကျန်းနေတော့ စာလည်း ကျက်လို့ မရ၊ အရက်ဝယ်ခိုင်း၊ ဆေးလိပ်ဝယ်ခိုင်းနဲ့ အနားလည်း မနေရဘူး၊ အဘွားကိုသနားတော့ အိမ်အလုပ်တွေလည်း ကူလုပ် ပေးရတယ်၊ တကယ်သာ မေမေနဲ့ နေရရင်၊ သားအဲဒါမျိုးတွေ လုပ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး ထင်တယ်နော်၊ ဘယ်မိဘကမှ သားသမီးကို အဲဒီလိုမျိုးတွေ ခိုင်းမှာ မဟုတ်ဘူး နော် ဦး"

"အင်း . . . အေးဟုတ်တယ်ကွ၊ သားသမီး အညွန့်ကျိုးအောင် အရက်ဝယ်ခိုင်းတာ၊ ဆေးလိပ် ဝယ်ခိုင်းတာလုပ်ပါ့မလဲ၊ သောက်ချင်ရင်တောင် ကိုယ့်ဘာသာ ဝယ်သောက်မှာ ပေါ့"

"အဲဒါကြောင့် ဖေဖေနဲ့ လည်း နေချင်တာ"

"ဟင်"

"ဦးလေးအရက်သမားတွေနဲ့ နေတာစာရင် အဖေအရက်သမားနဲ့ နေရတာမှ ကောင်းဦးမှာ ၊ ဖေဖေနဲ့ မေမေမကွဲဘဲ အတူတူနေခဲ့ရရင် သိပ်ကောင်းမှာ ပဲ၊ ဖေဖေက ဘာလို့ များ လက်ကြောမတင်းဘဲ မေမေနဲ့ သားကို လုပ်မကျွေးချင်တာလဲ မသိဘူး၊ အဲဒါကြောင့် ကွဲသွားကြတာတဲ့ တကယ်ဆို သားတစ်ယောက်အပေါ်တော့ ဖခင်ဝတ္တရားကျေသင့်တာပေါ့၊ အဲဒီလိုတာဝန်မကျေတတ်ရင် ဘာလို့ မိန်းမယူပြီး သားကိုမွေးခဲ့သေးလဲ"

"သားရယ်"

ဦးမိုးအောင် မျက်ရည်ဝဲလောက်အောင် နှင့်ခနဲ ခံစားလိုက်ရ၏။ နောက်မှ ရသော နောင်တ များ ဖြင့် သားကို သားလို့ လည်း အသိမပေးရဲ။ ဒီအဖေက သားသမီးရဲ့ အနာဂတ်ကို မတွေးဘဲ ဒီလိုပုံစံ အရက်သမားကြီး ဖြစ်နေသည် ဆိုတာသိလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်အလယ်မှာ မျက်နှာငယ် အရှက်ရပေလိမ့်မည်။ အခုတောင် သားနှင့်ရွယ်တူ ကျောင်းသားကျောင်းသူလေးတွေက ရွံ့ကြောက်ကြီးဖြစ်ပြီး ကိုယ့်ကိုမြင်ရုံနှင့် ထွက်ပြေးနေကြသည် မဟုတ်လား"

သင်္ဂါမောင်အဖေက ဒီလိုအရက်သမားကြီးပါလားလို့ သိသွားသည်နှင့် သားကိုနှိမ့်ချဆက်ဆံကြမှာ ပါ။ ဒါလေးတစ်ခုတော့ သားအတွက် စောင့်ထိန်းပေးမှ ဖြစ်မည်ထင်လို့ ပါ။

ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ကိုသေပြီပြောထားကြတာကိုတော့ စိတ်နာသည် ။ ကွဲကွာခဲ့ကြတာ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် သည်းမခံနိုင် စိတ်အခန့်မသင့်ကြလို့ ။ သားလေးတစ်နှစ်သားမပြည့်ခင်မှာ ပင် လမ်းခွဲခဲ့ကြသည် ။ တကယ်ဆို သားမျက်နှာကို ထောက်ထားပြီး ကိုယ်ရော သားအမေမြမြလွင်ရော ဒီလိုမဆုံးဖြတ်သင့်။ ထိုအချိန်ကတော့ သားလေးဒီလိုခံစားရနိုင်သ

လား၊ နာကျင်ရနိုင်သလားလို့ မတွေးမိခဲ့။ မြမြလွင်မောင်တွေ အနိုင်ကျ
င့်တာ မခံနိုင်လို့ ၊ သူတို့လိုပင် သောက်လိုက်စားလိုက်
မူးရူးသောင်းကျန်းလိုက်လုပ်သည် ။ အလုပ်မလုပ်ချင်ဘဲ လက်ကြောမ
တင်း အချောင်ခိုချင်တာကို ထိုနည်းနှင့်တို့ ပြန်ခဲ့၏။

မောင်တွေဘက်ကကာကွယ်ပြီး တွေးပေးနေသော မြမြလွင်ကို မ
ကျေနပ်ချင်။ ဒါကြောင့် အရွဲ့တိုက်သည် ။ ကြေးတန်းနှိုင်းသည် ။

နောက်ဆုံး ငါ့မောင်တွေနဲ့ ငါ့အမေကို ငါရှာကျွေးနိုင်တယ်၊ ငါ့သား
တစ်ဘဝလုံးကို တာဝန်ယူ နိုင်တယ်လို့ မြမြလွင်မာနနှင့် အသံကောင်း
ဟစ် နှင်ချတာကြောင့် အိမ်ပေါ်ကဆင်းခဲ့ရခြင်း ဖြစ်၏။

"ငါ့သားကို ငါခေါ်သွားမယ်၊ နင့်တို့ မိသားစုကြားထဲကို မထားခဲ့ဘူး၊
ငါ့သားဘဝကို ငါ့အ ကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ပြုစုပျိုးထောင်နိုင်တယ်၊ သူ
ဘဝမြင့်မားအောင် ငါကြိုးစားမယ်၊ ငါ့သားကို နင်တို့ နဲ့ မထားဘူး"

"ခွေးပါးစပ်က နတ်စကားမထွက်နဲ့ ၊ နင်လိုအရက်သမားက နင့်ကို
ယ်နင်တောင် ထိန်းနိုင်လို့ လား၊ ကိုယ့်အရက်ဖိုးတောင် ကိုယ်ဝအောင်
ရှာသောက်နိုင်လို့ လား၊ ယောက်ျားတန်မဲ့ လင်ဝတ္တရား ဖခင်ဝတ္တရား
ကျေအောင် မကြိုးစားချင်ဘဲ၊ မကောင်းတဲ့ သူတွေကို တုဘက်ပြိုင်ပြီး
လူဖြစ်ရုံးအောင် နေတယ်၊ နင့်ကို ငါ့မိသားစုအတွက် အားကိုးရမလား
ငါ့အတွက်နားလည်မှုရှိတဲ့ အိမ်ထောင်ဘက်ကောင်း ဖြစ်မလားလို့ လ
က်ထပ်ခဲ့တာ၊ ဒီလိုသဘောထားမပြည့်ဝ၊ အသုံးမကျတဲ့ သူမှန်းသိရင် စိ
တ်တောင်မကူးခဲ့ဘူးသိလား၊ နင့်သားကိုခေါ်ဖို့ ကြိုးစားရင် ရဲကိုတိုင်ဖို့
ပဲရှိတယ်၊ နင့်လိုဖခင်ဝတ္တရား မကျေတဲ့ အပေအတေကောင်ကို တရားဥ
ပဒေကရော သားလေးရဲ့ ဖခင်နေရာမှာ အသိအမှတ် ပြုမယ် ထင်လား၊
နင်နဲ့ ငါ တရားဝင်ကွာရှင်းမယ် သွားတော့"

အခြေအတင်ပြဿနာဖြစ်ကြတာ သွေးဆူတုန်းကြောင့်မဟုတ်။ သည်းမခံနိုင်မှုတွေကုန်ဆုံးလို့ ယတိပြတ် ပြတ်ဆဲခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

မာနသက်သက်ကြောင့် လမ်းခွဲခဲ့ကြသည် ဆိုရင်တောင် သားအတွက်နှစ်ယောက်လုံး စာနာ တွေးခဲသင့်သည်။

"ဦးဦး"

"ဟင်"

"ဘာလို့ မျက်ရည်တွေကျပြီး ငိုသွားတာလဲ"

"ဪ . . . ဘာ . . . ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး သားရဲ့၊ ဦးက အရက်သောက်ထားတော့ မျက်လုံးတွေ နီရဲနေတာပါ"

"ဪ . . . ဟုတ်လား၊ သားဦးလေးတွေလည်း အဲဒီလိုပဲ အရက်သောက်ပြီးရင် မျက်လုံးတွေ နီလာတာပဲ၊ လူကပိန်သွားပြီး ဗိုက်ကြီးတွေ ပူလာတယ်၊ အရက်သောက်တာ ဘာကောင်းလို့ လဲဟင်၊ သားလည်း သောက်ကြည့်ချင်တယ်"

"ဟာ . . . မ . . . မကောင်းဘူး၊ အရက်ကမကောင်းဘူး၊ အရမ်းပူလောင်တဲ့ ဝေဒနာတွေ ပေးတယ်၊ မကောင်းမှုကို ကျူးလွန်ရဲတဲ့ စိတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်၊ မိဘ၊ သားသမီး၊ မွေးချင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်ဘယ်သူ့အပေါ်မှ ကောင်းကျိုးမပြုဘူး၊ ဆင်ခြင်တုံတရားမဲ့လို့ အမှားတွေလုပ်ရမှာ လည်း ဝန်မလေးဘူး၊ အဲဒါကြောင့် လူတွေရဲ့ ရွံ့မုန်းကြောက်ရွံ့တာကြီးကို ခံရတတ်တယ်"

"ဒါဆို မကောင်းမှန်းသိရက်နဲ့ ဦးဦးက ဘာလို့ သောက်တာလဲ"

"ဟင်"

စကားတတ်သော သားရဲ့ အမေးကို ဘယ်လိုဖြေရမှန်းမသိ။ သားရဲ့ ဦးလေးတွေကို အရွဲ့တိုက် တာပါလို့ ၊ ကိုယ့်ရဲ့ သဘောထားသေးသိမ်မှု ကို သားအထင်သေးအောင် ပြောပြရမှာ လား။ ဆင်ခြင်မှုမဲ့ တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးပါလို့ အရှက်မရှိ ဝန်ခံရမှာ လား။

သားရှေ့မှာ ဒီလိုမျိုးတော့ သိက္ခာမမဲ့ချင်ပါ။ သားကိုတစ်သက်စာ အ နာတရ ရမသွားစေချင်။ ဒါကြောင့်မို့ ဟန်ဆောင်ပြီးနှင့်ပင် . . .

"ဦးက အရက်ကိုကြိုက်လို့ သောက်တာသားရ၊ တချို့တွေ ကော်ဖီမ စ်တို့ ဆေးလိပ်တို့ စွဲသလို မသောက်ရမနေနိုင်တာမျိုးပေါ့၊ ငွေလည်း ကု န် ရောဂါရမှန်းလည်း သိရဲ့ နဲ့ မဖြတ်နိုင်တာ၊ အဲဒါကြောင့် အဲဒီလိုမ ကောင်းတာကိုသားမလုပ်ရဘူးနော်၊ ဦးကိုကတိပေးနိုင်လား"

အလွယ်မဖြေချင်၍ သင်္ဂီမောင် လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေသ ည် ။ ဒီလိုစိတ်မျိုးရှိတာ သွေးရင်းသားရင်းတွေမှ စေတနာထားနိုင်တာမျိုး မဟုတ်ပါလား။

"သားပြောလေ"

"ဟုတ်ကဲ့ သားကတိပေးပါတယ်၊ သားစိတ်ထဲမှာ လည်း သားကြော င့် ဘယ်သူမှ စိတ်မဆင်း ရဲစေရဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ၊ အရက်သော က်ရင် သူများကို ဒုက္ခပေးမိသလို ဖြစ်မှာ ပေါ့၊ ကျွန်တော် မသောက်ပါ ဘူး၊ ဒါနဲ့ ဦးကိုသားမေးချင်တာတစ်ခုရှိတယ်"

"မေးလေသား"

"သန်လျင်လိုဝေးတဲ့ နေရာကနေ မှော်ဘီကို ဘာလို့ လာတာလဲဟင်၊ ဒီမှာ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ ရှိလို့ တစ်ပတ်ကို နှစ်ခါလောက်လာနေတာ လား"

"ဟင် . . . အဲဒါကလေ"

သားကိုတွေ့ချင်လို့ ပါလို့ အမှန်အတိုင်းပြောလို့ မဖြစ်ပါ။ မြမြလွင်နှင့် ကွဲသွားပြီးတည်းက သားကို မေ့ဖျောက်ထားနိုင်အောင် အရက်ကိုပိုသောက်ပြီး အဖော်ပြုနေခဲ့တာ မဟုတ်ပါလား။ ဒါဟာ အရက်သမားရဲ့ ဆင်ခြေပါဟု ကိုယ့်ကိုမသထားရေစာ ထောက်ပံ့နေခဲ့သည့် ညီမတွေကတော့ ပြောသည်။ ဟိုအရင်ချိန်တွေကတော့ ဟုတ်မှာ ပါ။

အခုတော့ မကြာသေးခင်အချိန်ကာလလေးမှာ မြမြလွင်ကို နောက်အိမ်ထောင်၊ နောက်သား သမီးတွေနှင့် ပျော်ရွှင်နေတာကိုတွေ့ခဲ့ရသည်။ ကိုယ့်ရဲ့ သားလေးကိုတော့ ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်လိုပုံစံ နှင့်ထားမှန်းမသိ။ သေချာစုံစမ်းကြည့်သည့်အခါမှာ တော့ သားကိုခေါ်မသွားဘဲ သူမရဲ့ မိသားစုဆီမှာ ပစ်စလက်ခတ် ထားရစ်ခဲ့တာ သိလိုက်ရသည်။

ဒါတောင် သားကို ရင်အုပ်မကွာ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်နေခဲ့တယ်လို့ ထင်ခဲ့တာ။ သားရဲ့ အဘွားက သူ့သမီးကိုတော့ အလုပ်လုပ်ပြီး ငွေသွားရှာနေတယ်လို့ ပြောထားပြီး ဒီအဖေကိုတော့ သေပြီလို့ ပြောရက်သေးသည်။ ဘယ်လောက်တောင် အတ္တကြီးသည့်လူတွေပါလဲ။

"ဦးပြောလေ၊ သားမေးတာဖြေဦး၊ သားကိုမုန့်ကျွေးချင်လို့ သက်သက်လာတာလား၊ ဒါဆို ဦးကသားတို့ နဲ့ အမျိုးတော်လို့ လား၊ သားဘွားဘွားနဲ့ လား"

"မ . . . မဟုတ်ဘူး၊ ဘာမှ မတော်ပါဘူး၊ ဒီမှော်ဘီမှာ ဦးရဲ့ မွေးချင်းတွေရှိတယ်ကွ အလုပ်လာ ရင်းနဲ့ သားကိုမြင်ပြီး ချစ်လို့ မုန့်ဝယ်ကျွေးတာ"

"ဦးက ပိုက်ဆံချမ်းသာလို့ လား၊ အဝတ်အစားတွေကလည်း တောက်တောက်ပြောင်ပြောင် မရှိပါဘူး၊ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း သားသားနားနား

လည်း မဟုတ်ဘူး ၊ သားဦးလေးတွေအတိုင်းပဲ"

သူတို့ ကို တုပြိုင်ခဲ့လို့ ပေါ့လို့ . . . သားရဲ့ အသိတရားတွေ လွဲချော်
အောင် မဖြေချင်။ အသာ ခေါင်းခါလိုက်ရင်း . . .

"အဲဒါ အရက်သမားဖြစ်သွားတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးပေါ့သား၊ ကိုယ်တိုင်
လည်း အလုပ်လုပ်ချင် စိတ်မရှိ၊ ဘယ်သူမှ လည်း မသထားနဲ့ ၊ လူရွံ့မုန်း
စရာဖြစ်သွားတာပေါ့"

"အဲဒါကြောင့်ပြောတာလေ၊ သားကိုမုန့်ဝယ်ကျွေးတဲ့ ပိုက်ဆံတွေ ဘာ
ယ့်ကရတာလဲလို့ ၊ သားရဲ့ ဦးလေးတွေကိုတော့ သားရဲ့ မေမေက ထောက်ပံ့တယ်၊ ဦးဦးကိုရော"

"ဦးမှာ ညီမတစ်ယောက်ရှိတယ်၊ သူ့ဆီကတောင်းသုံးတာပေါ့ကွာ၊
သူကလည်း ထမင်းတော့ ကျွေးပြီး အရက်ဖိုးကို အဆင်ပြေမှ ပေးနိုင်
တာဆိုတော့၊ အခုတလော အိမ်သာကျင်းတွေ ဘာတွေတူးတယ် ဆယ်
တယ်၊ တစ်ခါတလေ ကူလီထမ်းတယ်၊ ရေခဲချောင်းရောင်းတယ်၊
အဲဒါကြောင့် ဦးမှာ ပိုက်ဆံရှိပါတယ်ကွ၊ သားကိုမုန့်ဝယ်ကျွေးတာ ဘယ်
လောက်မှ သိပ်မကုန်တာ"

"သားကတော့ ဦးအဲဒီလိုရှာထားတဲ့ ပိုက်ဆံကို မစားရက်ဘူး"

"ဟင်"

"သားအဖေဆိုရင် အရက်သမားကြီးဖြစ်ပါစေ၊ အဲဒီလိုအလုပ်မျိုး
တွေ မခိုင်းရက်ဘူး၊ အဲဒီလို အလုပ်မျိုးနဲ့ ရှာကျွေးတာကို ဘယ်လိုလုပ်
စား ရက်မှာ လဲ၊ သားအဖေကို သားပဲ အလုပ်မလုပ်နိုင်တောင် တောင်း
ရမ်းပြီး ရှာကျွေးလိုက်မယ်"

"သားရယ် . . . သားရယ်"

သားရဲ့ သိတတ်မှုလေးကို ရင်ထဲမချီအောင် နာကျင်လှသည်။ ဒီလို သားလိမ္မာလေးနှင့် ဘာကြောင့်များ အတူနေဖြစ်အောင် မကြိုးစားမိခဲ့ရတာလဲ။ မြဲမြဲလွင်ရော ကိုယ်ရော ကိုယ့်ခံစားမှုနှင့် ကိုယ် အတ္တကိုယ်စီနှင့် ရှင်သန်ခဲ့ကြသည်။

တိုးတိတ်စွာ မချီမဆုံ ညည်းညူမှုကို သားများ သတိထားမိသွားနိုင်သလား။ ခြေအစုံကို မတ်မတ်ရပ်နိုင်အောင် မနည်းအားပြုရပ်လိုက်ရသည်။

"ဦးဦး ပြန်တော့မယ်သား၊ နောက်မှ လာမယ်နော်"

"နောက်တစ်ခါလာရင် သားအတွက် မုန့်မဝယ်ခဲ့နဲ့ နော် ဦး၊ သားက အဖေလို့ အရမ်းခေါ်ချင်တာ၊ နောက်ဘဝကျမှ သားအဖေဖြစ်ပေးပေါ့၊ အဲဒီကျရင် အရက်မသောက်ရဘူးနော်ဦး၊ သားက အရက်သမားကြီးရဲ့ သားတော့ မဖြစ်ချင်ဘူး၊ သူငယ်ချင်းတွေကြားမှာ မျက်နှာငယ်ရမှာ စိုးလို့ပါ"

"သားရယ် . . . သင်္ဂါမောင်လေးရယ်"

ကျောခိုင်းပြီးမှ မျက်ရည်တွေ သွန်ချပစ်လိုက်၏။ အရက်သမားတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်ရည်ကို ဘယ်သူက သနားမှာလဲ။ ဘယ်သူက ကိုယ်ချင်းစာမှာလဲ။ မလိုပါဘူး၊ တခြားဘယ်သူမှ ဂရုမစိုက်လည်း သားရဲ့ ဘဝလေးကိုတော့ မြှင့်တင်ပေးချင်လှသည်။ ဒါပေမဲ့လည်း . . .။

"ရှင် . . . ရှင် ကိုမိုးအောင် . . . ဘာ . . . ဘာကိစ္စ ကျွန်မအိမ်ရှေ့ကို လာတာလဲ၊ ကျွန်မဆီကို ဘာလို့ လာတာလဲ"

"မင်းလင်တော်မောင်သိမှာ စိုးလို့ ထိတ်လန့်သွေးပျက်သွားတာလား"

မြမြလွင်၊ မင်းကား အောက်ကိုဆင်းခဲ့ပါ။ မင်းဆင်းမလာရင် မင်းရဲ့ ယောက်ျားဟောင်းက ဒီကအရက်သမားကြီးပါလို့ အားလုံးကြားအောင် အော်ပြောရလိမ့်မယ်"

ကိုမိုးအောင်ရဲ့ ခြိမ်းခြောက်မှု ဒေါ်မြမြလွင် မျက်စိမျက်နှာပျက် သွေး ပျက်သွားသည်။ ။ လူချမ်း သာလူကုံထံတွေချည်းနေသော ဒီလိုတိတ်ဆိတ်အေးချမ်းသည့် နေရာမျိုးမှာ ဒီလိုဆူပူသောင်းကျန်းလျှင် အရှက်သိက္ခာတွေ ကုန်းကောက်စရာတောင် ရှိမည်မဟုတ်။

"ရှင်ဘာလာနှောင့်ယှက်တာလဲ ကိုမိုးအောင်၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မနဲ့ တရားဝင်ကွာရှင်းပြီးသားနော်၊ ကျွန်မယောက်ျားကလည်း အရင်ယောက်ျားနဲ့ သားတစ်ယောက် ရှိတယ်ဆိုတာ သိပြီးသား"

"အဲဒါ ငါစိတ်မဝင်စားပါဘူး၊ အခုငါလာတာ ငါ့သားကိစ္စကြောင့်ပဲ၊ သားကိုမင်းဘယ်လို လုပ်ထားတာလဲ၊ သားကိုဘာလို့ ပစ်စလက်ခတ်ပစ်ထားတာလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး မြမြလွင်"

"ရှင်"

သားအကြောင်းတော့ ဒီနေရာမှာ အကျယ်တဝင့်ပြောလို့ မဖြစ်။ ဒီအသိုက်အဝန်းက သိနေတာ တော့မိမိက လင်ယောက်ျားမရှိ သားသမီးမရှိသည့် အပျိုလူလွတ်တစ်ယောက် အဖြစ်နှင့်ပါ။ မိမိ အကြောင်းကို သိသူဆိုလို့ အခုလက်ထပ်ယူထားသည့် ဦးဝေလွင်တစ်ယောက်သာရှိသည်။ ။ ဦးဝေလွင်နှင့် မွေးထားသည့် သားနှင့်သမီးလေးတောင်မှ လုံးဝမသိပါ။ ငယ်သေးလို့ တမင်အသိမပေးတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ၊ တစ်သက်စာဖုံးကွယ်ထားရမည်လို့ ဦးဝေလွင်က ကတိတောင်းထားသည်။ ။

"ကားပေါ်တက် ကိုမိုးအောင်၊ ရှင်ပြောတာကို ကျွန်မဒီနေရာမှာ နားထောင်လို့ မဖြစ်ဘူး"

"မင်းက"

"အကျယ်အကျယ်မဖြစ်ချင်ဘူး၊ သားအကြောင်းပြောမယ်ဆိုရင် ကားပေါ်တက်ပါ။ ဒါမှ မဟုတ်ရင် ဒီနေရာကနေ ရှင်ကိုပုဒ်မတွေ အများကြီးနဲ့ ထွက်သွားလို့ ရအောင် လုပ်နိုင်တယ်နော်၊ မြမြလွင်ကို ပေါ့သေးသေးလို့ တော့ မထင်နဲ့ "

"တောက် . . . မင်း"

ခြိမ်းခြောက်တာကို ကြောက်လို့ မဟုတ်ပေမယ့် သားအကြောင်းပြောခွင့် မသာမှာ စိုး၍ ဒေါ်မြ မြလွင် ဖွင့်ပေးသောကားပေါ် အောင့်သီးအောင့်သက် တက်ထိုင်လိုက်ရသည်။ ။ မွေးကြိုင်နေသော ကားလေးရဲ့ ရနံ့များကို ကိုယ်ရဲ့ အရက်နံ့များက ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ ။

မြမြလွင်က လူရှင်းသောနေရာကို ရောက်မှ ကားကိုလမ်းဘေးချရပ်လေ၏။ မြမြလွင်က ကားပေါ်က အရင်ဆင်းပြီး ကိုယ့်ဘက်က ကားတံခါးကို ချပ်ခနဲ ဆွဲဖွင့်ကာ

"ဆင်းလေ မြန်မြန်အောက်ကို ရှင့်အနံ့တွေနဲ့ ကားကိုအပြန်မှ ရေဆေးပစ်ရမယ်"

"မင်းအရမ်းကို ကြီးကျယ်မိုက်ရမ်းမောက်မာနေပါလား မြမြလွင်၊ ဟင် သူဌေးကြီးနဲ့ လက် ထပ်လိုက်ရလို့ အောက်ခြေလွတ်သွားတာလား "

"ရှင့်လိုလူစားနဲ့ တွေ့မှ ကျွန်မအဲဒီလိုဖြစ်သွားတာ ကိုမိုးအောင် ရှင်ကဘယ်လောက်တောင် ကောင်းနေတဲ့ သူမို့လို့ လဲ၊ ကျွန်မကို ဒီလိုတွေပြောဖို့ မတန်ဘူး"

"မြမြလွင် . . . မင်း"

မျက်မှန်ကိုပင့်တင်ကာ မောက်မာစွာပြောနေသောမြမြလွင်ကို ယောက်ျားမာနဖြင့် စိတ်ရှိ သလောက်သာ ထိုးကြိတ်သတ်ပစ်လိုက်ချင်သည်။ ဒါပေမဲ့ မြမြလွင် ပြောသလို ကိုယ်ကဘာကောင်မှ မဟုတ်ပါ။

သားအတွက်မို့သာ ရင်ဆိုင်ဖို့ သတ္တိမွေးပြီးရောက်လာခဲ့တာ။ လာခဲ့တာ၊

"ရှင်ဘာပြောမှာ လဲ ပြောလေ၊ ကျွန်မဈေးဝယ်ထွက်စရာရှိလို့ ထွက်လာခဲ့တာ၊ မဟုတ်ရင် အိမ်ထဲက အိမ်ပြင်ထွက်တာ မဟုတ်ဘူး "

"ထွက်ခွင့်မရှိလို့ မဟုတ်လား၊ ငါလည်း အဲဒါကြောင့် မင်းထွက်အလာကို စိတ်ရှည်ရှည်ထား ပြီးစောင့်နေခဲ့တာ၊ ငါစိတ်အတိုင်းဆို မင်းဘဝပျက်သွားအောင် အိမ်ထဲဝင်ပြီးသောင်းကျန်းပစ်လိုက်တယ်၊ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ရင် သားအတွက်ဘာမှ ပြောခွင့်မသာမှာ စိုးလို့ မနည်းစိတ်ကို ထိန်းထား လိုက်ရတယ်"

"ဒီကပဲ ကျေးဇူးတင်ရဦးမှာ ပေါ့၊ ကဲပါ ပြောစရာရှိတာမြန်မြန်ပြော"

"သားဆီကို မင်းတစ်ခေါက်မှ သွားမတွေ့ဘူးဆို"

"ဟင်"

"ငွေပို့ပေးရုံနဲ့ မိခင်ဝတ္တရားကျေပြီလို့ ထင်နေလား။ မင်းပြောတုန်းက သားကိုတာဝန်ယူ စောင့်ရှောက်မှာ ဆို၊ မင်းဘာ ရင်ငွေပေးသလဲ၊ အနီးကပ်နွေးထွေးမှုတွေပေးသလဲ၊ အခုသားက အမေရော အဖေရောရှိနေပါရဲ့ ဘယ်သူ့မေတ္တာမှ မရဘူး၊ အနေဝေးပြီး နာကျင်မှုတွေပဲ ခံစားနေရတယ်"

"ဒီလိုတွေဖြစ်အောင် ဘယ်သူလုပ်ခဲ့တာလဲ"

"ဘာ"

မြမြလွင်ရဲ့ တုံ့ပြန်မေးခွန်းက သူမမှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိသလိုပင်။ လက်သီးကိုဆုပ် အံ့ကြိတ်မိ လျက်

"ဒီကိစ္စတွေမှာ မင်းမိသားစုအတွက် မင်းအတ္တကြီးခဲ့တာကို မင်းဝန်ခံစမ်းပါ မြမြလွင်၊ ငါတို့ ယောက်ျားတွေကိုတော့ သားကောင်းတစ်ယောက်က လင်ကောင်းတစ်ယောက် မဖြစ်ဘူးတဲ့ ၊ မင်းက ကျတော့ မင်းမိသားစုအတွက် သမီးကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့တော့ ဇနီးကောင်း မိခင်ကောင်း တစ်ယောက်မဖြစ်ခဲ့ဘူး ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား"

" ဒါ ဆို ကျွန်မကို မွေးထုတ်ထားတဲ့ အမေကို ပစ်ထားရမှာ လား၊ ကံတရားကြောင့် သွေးရင်း သားရင်းမောင်နှမဖြစ်လာတဲ့ ခပ်ဆိုးဆိုးမောင်တွေကို ဥပေက္ခာပြုရမှာ လား၊ တကယ်တမ်းတွေး ကြည့်ရင် လင်ယောက်ျားဆိုတာ တခြားမိဘက ပေါက်ဖွားလာတဲ့ သူစိမ်းတစ်ယောက်ပဲ"

"ဒါဆိုချစ်ပါတယ်လို့ အဖြေပေးပြီး ငါ့ကိုလက်ထပ်ခဲ့တာ ဘာကြောင့်လဲ"

"ရှင်အဲဒီလိုမေးလို့ ကျွန်မပြန်မေးရဦးမယ်၊ အချစ်ဆိုတာ တဏှာရာဂစိတ် အာသာပြေရုံသက် သက်လို့ ရှင်ထင်နေလား၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နားလည်မှု၊ စာနာမှု၊ ယုံကြည်မှု၊ အားကိုးမှု တွေနဲ့ မှ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို တည်ဆောက်လို့ ရတာ၊ အဲဒါတွေကို မရှိရင် သူစိမ်းနှစ်ယောက်ရဲ့ ပေါင်းစည်းမှုက သူစိမ်းဆန်ဆန်တစ်ခဏပဲ တည်တံ့လိမ့်မယ်၊ တစ်ခဏဆိုတည်းက မတည်မြဲဘူးဆို တဲ့ သဘောပေါ့၊ ရှင့်ဘက်က အဲဒါတွေ တစ်ခုမှ မရှိဘဲ၊ ကျွန်မက အိမ်ထောင်ရှင်မကောင်းပီသပြီး သည်းခံပေါင်းသင်းနေရမှာ လား"

"ဒါဆို မင်းရင်နဲ့ လွယ်မွေးတဲ့ သားအတွက်တော့ ဘာလို့ မတွေးတာလဲ၊ သားကလည်း မင်းမိ သားစုရဲ့ နောက်ကပဲမဟုတ်လား"

ဒေါ်မြမြလွင်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းများ မွဲကျသွားလျက်၊ မျက်လုံးများက စူးရှနေသည်။ ။ ကားဘန်ပါကို မှီထားရာမှ မတ်မတ်ရပ်လိုက်ပြီး

"လူညံ့တွေက သူများကိုအပြစ်ပြောဖို့ ပဲ စောင့်ကြည့်နေတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ။ ပညာရှိတွေ ကတော့ ပြောစရာရှိရင်တောင် နည်းနည်းပဲ ပြောတယ်တဲ့ ၊ ကျွန်မ အခုအားကိုးရှာလိုက်တယ်ဆိုတာ မိသားစုအတွက် ပါသလို သားအတွက်လည်း အဓိကကျတယ်။ အခုသားပညာရေးအတွက် စားဝတ်နေရေးအတွက် ကျွန်မ လစဉ်ထောက်ပံ့နေတာ၊ သားပညာတတ်ကြီးဖြစ်သွားတဲ့ အထိ သူ့ခြေထောက်ပေါ် သူရပ်နိုင်တဲ့ အထိ ကျွန်မ တာဝန်ယူသွားမှာ ၊ အဲဒီလောက်ထိကို ကျွန်မဘဝကို ရင်းထားတာ"

"မိခင်မေတ္တာအပြည့်အဝနဲ့ အရမ်းကိုတော်နေတယ် ဆိုပါတော့ အခု သားလိုအပ်နေတာ အဲဒါ မဟုတ်ဘူး ကွ၊ သေပြီလို့ ပြောထားတဲ့ အဖေနဲ့ အတူနေချင်တယ်၊ တစ်ခေါက်မှ လာမတွေ့တဲ့ အမေကိုလည်း စိတ်မနာနိုင်ဘဲ အတူနေချင်တယ်တဲ့ ။ သူတောင့်တနေတာ မိသားစုဘဝလေး အခုတော့ မင်းက နောက်အိမ်ထောင် နောက်မိသားစုနဲ့ ပျော်နေတယ်၊ မင်း... သားကိုတော့"

ဒေါ်မြမြလွင် လက်ကာပြလိုက်တော့ ဦးမိုးအောင်စကားဆုံးအောင် ပြောခွင့်မရဖြစ်သွားသည်။ ။

"ဒီအခြေအနေတစ်ခုဖြစ်ဖို့ ရင်းနှီးခဲ့တာ ဒီလောက်တော့ရှိမှာ ပဲ ကိုမိုးအောင်၊ ကျွန်မတစ်ယောက်ခွန်အားနဲ့ တစ်မိသားစုလုံးတာဝန်ကို မထမ်းနိုင်လို့ အားကိုးရှာခဲ့တာ၊ အဲဒီလို တာဝန်ယူပေး တဲ့ အတွက် ကျွန်မဘက်က ပေးဆပ်မှုတွေရှိတာပဲ ကိုမိုးအောင်၊ ကျွန်မအိမ်ထောင်ကျခဲ့ဖူးတယ်၊ သားတစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာ ဒီအသိုက်အဝန်းကမသိဘူး၊ မိသားစုကို ထောက်ပံ့နေတယ်ဆိုတဲ့ အနေအထားမျိုး နဲ့ ပဲနေနေရ

တာ"

"မင်းယောက်ျားလည်း မသိဘူးပေါ့၊ ဒါကြောင့် သားကို ဥပေက္ခာပြုထားတာလား၊ ဒါဆိုရင် အသိပေးပြီး လုပ်သင့်တာလုပ်ပေးခိုင်းရမှာပဲ"

"ရှင်က ယုတ်မာဖို့ အတွေးတော့တွေးတတ်သားပဲ၊ သူကမသိလို့ မဟုတ်ဘူး ၊ သူကျွန်မကို စိတ် ဝင်စားတယ်ပြောကတည်းက အားလုံးအသိပေးဖွင့်ပြောပြီး လက်ထပ်ခဲ့တာ၊ ဒါပေမဲ့ သားသမီးတွေ ရလာတဲ့ အခါ စိတ်ဒဏ်ရာရမှာ စိုးလို့ အရင်အိမ်ထောင်ရှိတယ်၊ အရင်သားတစ်ယောက်ရှိတယ်ဆိုတာ တစ်သက်လုံး အသိမပေးဖို့ ကတိတောင်းထားတယ်"

"ဒါဆို သားကိုတစ်သက်လုံး မင်းဒီအတိုင်းပစ်ထားတော့မှာလား"

"သူ့ဘဝသူ ရပ်တည်နိုင်တဲ့ အထိ ကျွန်မတာဝန်ယူမှာ ပါလို့ပြောပြီးပြီးပဲ"

"မင်းအဲဒီလို လုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး မြမြလွင်၊ အခုသားက မင်းရဲ့ မောင်တွေကြောင့် အိမ်မှာ မနေချင် တော့ဘူး၊ နှိပ်စက်ခံနေရတယ်၊ မုန့်ဖိုးတောင် သုံးစရာမရှိအောင် အနိုင်ကျင့်ခံနေရတယ်၊ အရက်ဝယ်ပေးရတယ်၊ ဆေးလိပ်ဝယ်ပေးရတယ်၊ နင်းနှိပ်ပေးရတယ်၊ မင်းမောင်အရက်သမားတွေက တူသားတစ်ယောက်လို သဘောထားတာ မဟုတ်ဘူး ၊ အိမ်ကျွန်တစ်ကောင်လို ဆက်ဆံနေတာ"

"ဟင်"

ဒေါ်မြမြလွင် ရင်ထဲ နင့်ခနဲဖြစ်အောင် ထိခိုက်နာကျင်သွားသည် ။ ဒါပေမဲ့ ဒီထက်ပိုပြီး ဘာလုပ်ပေးနိုင်မှာလဲ။ ဒီဘက်မှာလည်း အသိဉာဏ်နှင့် နားလည်မှုရှိနေပြီဖြစ်သည့် သားနှင့်သမီး ကလည်း ရှိနေသည် ။ ကို

ယ့်ရင်နှင့်လွယ်မွေးထားရသည့် သားသမီးတွေမို့ နာကျင်မှုတွေ မဖြစ်စေချင်ပါ။ ငယ်ရွယ်နုနယ်သေးသည့် ဒီကလေးတွေရဲ့ ရင်ထဲမှာ သူတို့ အမေက ဒီလိုပါလားလို့ အမုန်းစိတ် ဝင်မသွားစေချင်ပေ။

"မြမြလွင် မင်းဘာတွေတွေးနေတာလဲ၊ သားကို မင်းဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ၊ သားက အဲဒီအိမ်မှာ မနေချင်တော့လို့ တခြားနေရာကိုထွက်ပြေးသွားတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ မြမြလွင်"

"ကျွန်မကိစ္စ ကျွန်မရှင်းပါ့မယ်၊ ရှင်က အခုမှ သားအတွက် လာပြီး စိတ်ပူပြနေတယ်၊ အရင်က ရှင်ဘယ်သွားသေနေလဲ"

"မင်းဒီလိုမျိုး နောက်အိမ်ထောင် နောက်သားသမီးတွေနဲ့ မိသားစုအသစ်တူထောင်ထားမယ် မထင်လို့ ပေါ့ မြမြလွင်၊ မင်းပြောလိုက်သလိုမျိုး ငါ့သားကို တာဝန်ကျေကျ စောင့်ရှောက်မှာပဲလို့ အောက်မေ့ခဲ့တာ၊ မင်းဒီလိုမျိုးဖြစ်နေတာကို လက်တွေ့တွေ့လိုက်မှ ငါအခုသားဆီကို ခဏခဏ သွားခဲ့တယ်"

"ဘာ . . . သားဆီကို ရှင်သွားတယ် ဘာလို့ သွားတာလဲ၊ ရှင်က သားအဖပေါ်ဆိုတာ သွားပြောတာလား၊ ကျွန်မတို့ ကသား စိတ်ခံစားမှုဖြစ်မနေအောင် ရှင့်ကိုသေပြီလို့ ပြောထားတာ"

ဦးမိုးအောင် နာနာကျင်ကျင်ပြီးလိုက်မိပြီး

"မင်းတို့ က ငါ့ကိုသေစာရင်းသွင်းထားကြတယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ် ၊ အဲဒီအတွက် ငါဘယ်လောက် နာကျင်ခံစားရတယ်ဆိုတာ သိလား၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုပုံစံမျိုးနဲ့ သားမျက်နှာငယ်အောင် ငါက အဖေဆိုတာမပြောရက်ပါဘူး"

"အဲဒီမေတ္တာကတော့ လေးစားလောက်စရာပါပဲ"

"မင်းမရွဲ့ပါနဲ့ မငေါ့ပါနဲ့ မြမြလွင်၊ ငါအခု အရက်ကို မသောက်ရမ နေနိုင်အောင် ခြေတုန်လက် တုန်ဖြစ်နေတာတောင်မှ ရောဂါအရခံပြီး သားကို မုန့်လေးတွေကျွေးဖို့ ဝယ်ဝယ်သွားတယ်။ ညီမက မှော်ဘီကိုသွားဖို့ ကားခပေးရမှာ မသေတာနဲ့ ဟိုလူ့ဆီ ဒီလူဆီလိုက် တောင့်တယ် သားအတွက် ငါ့အခုမှ သူတောင်းစားဖြစ်နေတာပါ"

"အရက်သမားကနေ ရာထူးတိုးသွားတာပေါ့၊ ဖခင်ကောင်းပီပီသသ အရမ်းကိုလေးစား လောက်ပါတယ်၊ အရင်က အဲဒီစိတ်လေးနည်းနည်း လောက်ရှိခဲ့ရင် သားက ဖခင်မဲ့တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး "

"မင်းလည်း မိသားစုအတွက် အတ္တမကြီးခဲ့ရင် သားလေးမိခင်ရင်ငွေ နဲ့ ဝေးပြီး နာကျင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး မြမြလွင်"

"ဒီနေ့ ဒီအချိန်ထိ ဘာအထောက်အပံ့မှ မလုပ်ခဲ့တဲ့ ဖခင်တစ်ယောက်က ပိုပြီးတာဝန်မဲ့တာမ ဟုတ်လား၊ လေကြီးလေကျယ်တွေ ပြောမနေ နဲ့ ကိုမိုးအောင်"

"အေးပါ၊ ဒီနေ့ကစပြီး ငါအရက်မသောက်တော့ဘဲ ရသမျှ ပိုက်ဆံ လေးတွေကို စုဆောင်းပြီး သားကိုသွားပေးမှာ ပါ၊ ဖခင်တစ်ယောက်ရဲ့ မေတ္တာ ငါပေးနိုင်သရွေ့ပေးသွားမယ်"

"ဘာကြောင်းရှိရှိ ကျွန်မကိုတော့လာမရှာနဲ့ ကိုမိုးအောင်၊ ကျွန်မ က ကျွန်မမိသားစုနဲ့ ကျွန်မဖြစ်နေပြီ၊ နောက်ထပ် ကိုယ့်ရင်သွေးတွေကို အိမ်ထောင်ကွဲပဋိပက္ခတွေရဲ့ ဒဏ်ကို မခံရအောင် ကျွန်မကြိုးစားမယ်၊ ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ ပြဿနာတွေကို သည်းခံမယ်၊ မိခင်တွေဆိုတာ အဲဒီလိုမျိုးပဲ"

မြမြလွင်ရဲ့ ကြွေးကြော်မှုက ကိုယ့်ကိုလှောင်နေခဲ့သလိုပင်။ ငါလည်း ဖခင်ကောင်းတစ် ယောက်ဖြစ်ချင်ခဲ့ပါတယ် မြမြလွင်။

ဒါပေမဲ့ အချိန်တွေ အရမ်းနောက်ကျနေခဲ့ပြီဆိုတာကို . . .။

*